

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2T/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9513100066
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Sabová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9513100066.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ruženy Sabovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Elišky Šnajderovej v trestnej veci H. C. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, po právoplatnom povolení obnovy konania vo výroku o treste z rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2013, č. k. PK-2T/14/2013-13494, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2To 9/2014, v prospech odsúdeného H. C., na hlavnom pojednávaní dňa 23. októbra 2025 v Pezinku takto

rozhodol:

obžalovaný

H. C., narodený XX.XX.XXXX v Bratislave, naposledy trvale bytom
L. - K., Š. XXXX/X, tohto času vo výkone
trestu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

bol právoplatne uznaný za vinného

rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2013, č. k. PK-2T/14/2013-13494, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2To 9/2014, zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (v bode I rozsudku) a obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona (v bode II v skutku 9a/ rozsudku).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnástich) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a s ochranným dohľadom na 2 (dva) roky, uložený obžalovanému H. C. skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 31. marca 2025, č. k. : PK-2T/9/2017-1206, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. októbra 2025, sp. zn. 2To 5/2025, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

odôvodnenie:

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 7. mája 2013 pod sp. zn. VII/1 Gv 221/11-885 podal obžalobu na H. C. a ďalších pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo dňa z 26. mája 2013, č. k. PK-2T/14/2013-13494, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2To/9/2014, bol obžalovaný H. C. uznaný vinným

v bode I rozsudku :

zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný E. S., prezývaný J., od presne nezistenej doby v roku 2005 v L., Č. Z., využíjúc svoje skúsenosti z pôsobenia na pozícii ochrancu v skupine s názvom R., so spriateľnými osobami vytváral štruktúru spoločenstva s názvom J. s pracovnými pozíciami ochranca, výjazd a biletár v zložke výkonnej, ktorého predmet činnosti bol zameraný na dosahovanie sústavných finančných ziskov, a to z obchodu s omamnými a psychotropnými látkami, z mesačných poplatkov od súkromných podnikateľov podnikajúcich v pohostinských a reštauračných službách a od osôb ponúkajúcich sexuálne služby pod zámienkou ich ochrany, tzv. „výpalné“, ďalej z vyberania poplatkov od dílerov drog za ochranu pred útokmi zo strany konkurenčných skupín zaoberajúcich sa obchodom s omamnými a psychotropnými látkami v danom regióne a z titulu ich oprávnenia predávať drogy pod značkou „J.“; následne až do 15.11.2011 v pozícii najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložky v hierarchickej štruktúre takto vytvoreného spoločenstva vykonávajúceho uvedenú činnosť v regiónoch miest L., V., P., Z., R. a v ich okolí, rozhodoval o tom, ktorý člen spoločenstva priamo mu podriadený bude organizačne riadiť činnosť v danom regióne, rozhodoval o vykonávaní zásahov proti konkurenčným skupinám, ktoré sa zaoberali druhovo rovnorodou činnosťou v uvedenom regióne tak ako je uvedené v bode II, o výške poplatkov za tzv. ochranu a výške odvodov z činnosti členov a osôb činných pre toto spoločenstvo, určoval dni v mesiaci, v ktorých mu mali byť odovzdávané tieto platby, vydával pokyny, ktorými riadil činnosť svojich podriadených, a to obžalovaného H. C., A. G.P. a ďalšej osoby majúcej v tomto konaní procesné postavenie svedka (ďalej len osoba na 2. stupni riadenia), stojacich na pozícii nižšie postavenej úrovne rozhodovacej a riadiacej zložky v hierarchickej štruktúre spoločenstva, pritom v presne nezistený deň v roku 2009 v Trnave určil, že každý mesiac mu bude odovzdaných 50% z vybraných poplatkov za ochranu a 30% z každej čiastky jednorazového zárobku a mesačne prijímal tieto platby od podriadených osôb, z týchto častí vyčlenil na platby pre obhajcov v prípade, ak by sa aktivita osôb vytvárajúcich finančný zisk tohto spoločenstva stala predmetom trestného konania, pritom časť svojej rozhodovacej a riadiacej činnosti delegoval na obžalovaného H. Š., ktorý z dôvodu dlhotrvajúcej silnej priateľskej väzby s obžalovaným S. od doby vytvorenia tohto spoločenstva do 15.11.2011 v L. požíval autoritu vo vnútri spoločenstva a členovia tohto spoločenstva rešpektovali ním povedané v rovnakej miere ako rešpektovali pokyny vydané obžalovaným S., pritom v spojitosti so skutkom v bode II 11/ rozhodol o vykonávaní ochrany podnikateľa J. V. a vydal pokyn osobe na 2. stupni úrovne riadenia na vytvorenie dohody o podmienkach výkonu tejto ochrany medzi podnikateľom V. a spoločenstvom J.;

obžalovaný H. C. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva J. od doby vytvorenia spoločenstva do presne nezistenej doby okolo polovice roku 2009 s pôsobnosťou v regióne L., V., P., Z., J. a od uvedenej doby do 15.11.2011 s pôsobnosťou v regióne L., koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami spôsobom uvedeným v bode II 9/, vydávaním ústnych pokynov riadil členov výkonnej zložky, a to obžalovaných H. L., C. Š. a osoby na 2. stupni riadenia vykonávajúcich činnosť na úseku obchodu s omamnými a psychotropnými látkami a na úseku tzv. ochrany pohostinských a reštauračných zariadení, z ktorých plynuli spoločenstvu J. zisky vo forme tzv. „výpalného“, a činnosť osôb vykonávajúcich jeho osobnú ochranu, pritom osobne mesačne v stanovenej výške a v určených dňoch odovzdával vybrané peniaze obžalovanému S., pritom od presne nezistenej doby okolo polovice roku 2009 do 07.09.2011 uvedenú pôsobnosťou v regióne V., P., Z., J. vykonávala osoba na 2. stupni riadenia, ktorá predtým spoločne s obžalovaným Š. sústavne za odmenu zastávala pozíciu ochrancu obžalovaného C.;

obžalovaný A. G. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 2. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločenstva J. od presne nezistenej doby v mesiaci marec 2009 do 07.09.2011

s pôsobnosťou v regióne R. a okolie, koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami, pritom sám obstarával psychotropnú látku spôsobom uvedeným v bode II 5/, pokynmi usmerňoval členov výkonnej zložky vykonávajúcich činnosť na úseku ochrany pohostinských a reštauračných zariadení krčma, P. F. v R., Reštaurácia s penziónom v H., z ktorých plynuli spoločstvu J. zisky vo forme tzv. „výpalného“, včítane činnosti odsúdeného B. R., a to spôsobom popísaným v bodoch II 1-4/, pričom sa osobne podieľal na výkone tejto činnosti a mesačne v stanovenej výške a v určených dňoch odovzdával vybrané peniaze obžalovanému S.;

obžalovaný H. L. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 3. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločstva J., priamo podriadený obžalovanému H. C., od doby vytvorenia spoločstva do 15.11.2011 v regióne L., organizačne a materiálne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami spôsobom uvedeným v bode II 9/, v prípade potreby obnovenia poriadku v pohostinských a reštauračných zariadeniach, z ktorých plynuli spoločstvu J. zisky vo forme tzv. „výpalného“, zabezpečoval príchod výjazdu, rozdeľoval služby biletárov v týchto zariadeniach, pokynmi organizoval a usmerňoval ich činnosť, včítane činnosti odsúdeného člena spoločstva J. H. a K. H., ktorí sa pod jeho vedením podieľali na obchode s omamnými a psychotropnými látkami; sám operatívne vykonával činnosť biletára a ochrancu obžalovaného C., mesačne vyberal od dílerov platby za ochranu, ktoré odovzdával obžalovanému C., a v spoločstve J. vykonával výcvik zameraný na špeciálnu ochranu osôb;

obžalovaný C. Š. v postavení rozhodovacej a riadiacej zložky na 3. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre spoločstva J., v presne nezistenej dobe v roku 2009 najprv podriadený obžalovanému H. C., ktorému vykonával ochranu, a následne v dobe do 07.09.2011 podriadený osobe na 2. stupni riadenia v regióne V., P., Z. a okolie v prípade potreby obnovenia poriadku v pohostinských a reštauračných zariadeniach klub O., hotel E., O. vináreň, reštaurácia V., diskotéka R. M., reštaurácia E. v P., J., S. Y. Z., Š. bar P., Š. a ďalšie, z ktorých plynuli spoločstvu J. zisky vo forme tzv. „výpalného“, zabezpečoval príchod výjazdu, rozdeľoval služby biletárov v týchto zariadeniach, pokynmi organizoval a usmerňoval ich činnosť, včítane činnosti osoby podriadenej, ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka a s ktorou spoločne konal spôsobom uvedeným v bodoch II, operatívne sám vykonával činnosť biletára, mesačne vyberal od podnikateľov v tomto regióne platby za ochranu, ktoré odovzdával osobe na 2. stupni riadenia, a podieľal sa na plnení pokynov obžalovaných E. S. a H. Š. spôsobom uvedeným v bodoch II 6 a/, b/, c/ a II 11/;

obžalovaný H. J. v postavení výkonnej zložky v priamej podriadenosti obž. E. S., v dobe najmenej od 25.03.2011 do 15.11.2011 pôsobil v spoločstve na pozícii výjazdu a spôsobom uvedeným v bode II 3/ sa po telefonickom privolaní operatívne zúčastňoval na zásahoch výjazdu v pohostinských a reštauračných zariadeniach, ktoré spoločstvu J. platili za ochranu, ďalej spôsobom uvedeným v bode II 6/ zabezpečil a vykonal inštruktáž k zbrani používanej za účelom dosiahnutia cieľa, ktorý bol vytvorením spoločstva J. sledovaný;

obžalovaní J. L. a Ing. C. S. vykonávali činnosť na prospech spoločstva J. tým, že:

obžalovaný J. L. v dobe najneskôr od 27.07.2010 do 07.09.2011 konal na prospech spoločstva jednak spôsobom uvedeným v bode II 7/, jednak po dohode s obžalovaným Š. vykonával činnosť biletára v pohostinskom zariadení S. M. v Z., ktorého majiteľ platil J. za ochranu, následne po zadržaní Š. v presne nezistený deň v dobe od 07.09.2011 spoločne s osobou podriadenou obžalovanému Š., ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka (ďalej len „osoba podriadená“), na parkovisku na J.Á. Z. Y. L. podal obžalovanému Ing. C. S. informáciu o zadržaní Š. a osoby na 2. stupni riadenia, v nasledujúcich dňoch sa zúčastnil na stretnutiach s obž. Ing. S., na ktorých prijal inštrukcie o ďalšom postupe pri vyberaní peňazí z pohostinských a reštauračných zariadení, ktoré plynuli v prospech spoločstva J. z tzv. „výpalného“, a v dobe okolo 05.10.2011 na parkovisku J. Z. Y. L. spolu s osobou podriadenou odovzdal obž. Ing. S. takto vybraté peniaze v sume najmenej 2.000,- Eur a v presne nezistený deň začiatkom mesiaca november 2011 pri reštaurácii H. Y. L. - J. spolu s osobou podriadenou odovzdal obž. Ing. S. ďalších najmenej 2.000,- Eur získaných rovnakým spôsobom;

obžalovaný Ing. C. S. v presne nezistený deň v dobe od 07.09.2011, potom keď od obžalovaného L. a osoby podriadenej obžalovanému C. Š., ktorá má v tomto konaní procesné postavenie svedka (ďalej

len „osoba podriadená“), prijal informáciu o zadržaní obžalovaného Š. a osoby na 2. stupni riadenia, na parkovisku, na J. Z. Y. L., inštruoval obžalovaného L. a osobu podriadenú tak, aby všetko pokračovalo ďalej; následne v presne nezistenej dobe, po uplynutí 2 až 3 dní, na benzínovej pumpke R. v J. upovedomil obžalovaného L. a osobu podriadenú o tom, že podľa pokynu obžalovaného S. mu majú byť vždy k 5.-temu dňu v mesiaci odovzdané peniaze vyberané z podnikov v regióne V., P., Z. a pre prípad potreby zabezpečenia výjazdu dal osobe podriadenej svoje telefónne číslo; následne v dobe okolo 05.10.2011 na parkovisku, na J. Z. Y. L. prijal od týchto osôb peniaze vybrané z pohostinských a reštauračných zariadení, ktoré plynuli v prospech spoločenstva J. z tzv. „výpalného“, a to v sume najmenej 2.000,- Eur, pričom z týchto peňazí dal 500,- Eur osobe podriadenej na účely úhrady trov právneho zastúpenia vtedy už väzobne stíhaných členov spoločenstva; následne začiatkom mesiaca november 2011 pri reštaurácii H. Y. L. - J., od obžalovaného L. a osoby podriadenej prijal ďalších najmenej 2.000,- Eur, ktoré boli získané rovnakým spôsobom a z ktorých im naspäť dal 500,- Eur na úhradu trov právneho zastúpenia väzobne stíhaného Š., pričom v dobe po zdržaní obžalovaného S. odmietol prevziať peniaze od osoby podriadenej s odôvodnením, že nemá komu peniaze odovzdať a tieto sa majú požiť na právne služby pre obž. Š. a v tom čase i väzobne stíhaného obž. L.;

obžalovaný Z. C. konal na prospech spoločenstva spôsobom uvedeným v bode II 9a/;

obžalovaní V. L. C. V. F. podporovali činnosť spoločenstva tým, že:

obžalovaný V. L. v presne nezistenej dobe po vytvorení spoločenstva do 15.11.2011 v L. - Z., poskytoval obžalovanému E. S. pomoc tým, že z objektu vrátnice pomocou namontovaného kamerového systému strážil dom číslo súpisné XXXX na ulici M. X. F., ktorý vlastnil a užíval E. S. so svojou rodinou, pritom monitoroval tento objekt a hlásil obžalovanému S. pohyb preňho nežiaducich osôb, čím u obžalovaného S. eliminoval pocit obáv z vniknutia osôb, ktoré by mohli zasiahnuť do jeho osobnostných práv a do ním užívaného priestoru, čím mu umožňoval v rámci spoločenstva nerušene realizovať činnosť smerujúcu k dosahovaniu sústavných ziskov;

obžalovaný V. F. v dobe od mája 2011 do 15.11.2011 v L. odvádzaním poplatkov za ochranu pri predaji psychotropných látok a ďalším konaním uvedeným v bode II 9b/, podporoval obchod tohto spoločenstva so psychotropnými látkami, čím mu pomáhal v udržiavaní jeho činnosti a v sústavnom dosahovaní ziskov;

v bode II v skutku v bode 9a/ bol obžalovaný H. C. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v roku 2005 najneskôr do 07.09.2011 na území L., R. a okolia, okres H., koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnou látkou kokaín a s psychotropnou látkou metamfetamín tak, že prostredníctvom obžalovaného Z. C. najmenej v dvoch prípadoch uvedených ďalej v písmene a) zabezpečil kokaín pre už odsúdených L. D., ktorý bol činný pre spoločenstvo uvedené v bode I tým, že distribuoval drogy prostredníctvom dílerov, a K. H.a, člena spoločenstva uvedeného v bode I, a to za účelom jeho distribúcie medzi užívateľov tejto látky; ďalej určil predajnú cenu metamfetamínu na sumu 30,- Eur za jeden gram a určil výšku platby, ktorú predajcovia metamfetamínu koncovým užívateľom platili za oprávnenie predávať drogy pod značkou „J.“ a za ochranu, ktorú im toto spoločenstvo poskytovalo pred útokmi zo strany konkurenčných skupín zaoberajúcich sa obchodom s omamnými a psychotropnými látkami v danom regióne, a to v sume 5.000,- Slovenských korún (170,- Eur); pritom na základe jeho poverenia a jeho pokynov obžalovaný H. L., potom, keď nezisteným spôsobom obstaral metamfetamín, po zaslaní telefonickej správy o mieste a čase odovzdania tejto látky a prevzatia platby za predchádzajúcu dodávku a ochranu, od presne nezistených dní v roku 2005 do septembra 2006 na rôznych miestach na území L., s použitím tzv. mŕtvej schránky, opakovane odovzdával dílerovi, ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, metamfetamín nezistenej koncentrácie v presne nezistených množstvách najmenej po 50 gramov za cenu 1.600,- Slovenských korún za 1 gram; ďalej sa obžalovaný H. L. v presne nezistených dňoch od roku 2008 do roku 2010 na ulici M. a na ďalších miestach v L. stretával s K. H., ktorému opakovane odovzdal metamfetamín nezistenej koncentrácie v presne nezistených množstvách jednorazovo od

30 gramov do 50 gramov za cenu 30,- Eur za 1 gram, a K. H. s ďalšími dvomi dílermi, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedkov, takto získaný metamfetamín upravili tak, že ho zmiešali s kofeínom, a potom ho predávali za ním určenú cenu ďalším dílerom, ktorí zabezpečovali predaj tejto látky koncovým užívateľom; obžalovaný L. v dobe od mesiaca marec - apríl 2009 najneskôr do 07.09.2011 v R., okr. H., raz za dva mesiace odovzdával dílerovi v hierarchickej štruktúre spoločenstva podriadenému obžalovanému A. G., ktorý má v tomto konaní procesné postavenie svedka, metamfetamín v množstvách po 100 kubíkov za cenu až 30,- Eur za kubík, ktorý mu privážal na vozidle zn. Škoda Octavia, striebornej farby; pritom platby za ochranu dílerov predávajúcich ním odovzdanú látku konečným užívateľom drog, osobne raz mesačne preberal od osôb, ktorým predmetné látky dával, následne takto získané peniaze odovzdával obžalovanému H. C., ktorý 50 % zo sumy týchto finančných prostriedkov mesačne odvádzal obžalovanému E. S. ako najvyššie postavenej rozhodovacej a riadiacej zložke v hierarchickej štruktúre spoločenstva uvedeného v bode I, a

a) obžalovaný Z. C. v presne nezistený deň v druhej polovici roka 2008 na čerpacej stanici S. na ulici P. Y. L. - K. odovzdal 50 gramov kokaínu zabaleného v alobale a sáčku v hodnote 1 gram za 1.500,- Slovenských korún už odsúdenému L. D., ktorý po predchádzajúcej dohode v nasledujúci deň za kokaín zaplatil kúpnu cenu 75.000,- Slovenských korún obžalovanému H. C., ktorý sprostredkoval kontakt medzi ním a obžalovaným C.; následne v presne nezistený deň v roku 2009 na parkovisku v L. - K. obžalovaný Z. C. odovzdal 50 gramov kokaínu zabaleného v alobale a v sáčku už odsúdenému K. H., ktorý bol členom spoločenstva uvedeného v bode I, pričom kúpnu cenu za uvedenú látku v nasledujúci deň odsúdený L. D. zaplatil obžalovanému H. C.; potom kokaín nezistenej koncentrácie, ktorý obžalovaný Z. C. nadobudol do držby nezisteným spôsobom, odsúdený K. H. s ďalšími dvomi dílermi, ktorí majú v tomto konaní procesné postavenie svedkov, upravili tak, že ho zmiešali s keratínom a následne túto látku distribuovali medzi užívateľov drog za cenu najmenej 70,- Eur za 1 gram, pričom kokaín je zaradený do II. skupiny medzi omamné látky v zozname omamných a psychotropných látok tvoriacom prílohu č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení účinnom do 31.12.2009.

Za to bol obžalovanému H. C. rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2014, sp. zn. 2To 9/2014, podľa §172 ods. 4 Trestného zákona (ďalej „Tr. zák.“), s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom od 1. septembra 2011 mu bol uložený i trest prepadnutia majetku. Súčasne sa zrušil výrok o treste uložený súdom prvého stupňa, a to rozsudkom z 26. mája 2013, č. k. PK-2T/14/2013-13 494, pričom odvolacím súdom zostal nedotknutý výrok o ochrannom dohľade, ktorý mu bol uložený podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zák. na dobu 3 roky.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 13. marca 2025, sp. zn. 2Nt/1/2025, podľa § 394 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. por. bola právoplatne povolená obnova konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/14/2013, ktoré sa skončilo rozsudkom zo dňa 26.05.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/9/2014 zo dňa 26.11.2014 v prospech odsúdeného H. C.. Súd zrušil uvedené rozhodnutie vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom dohľade, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň podľa § 403 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. odsúdeného H. C. vzal do väzby, ktorej lehota začala plynúť od právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Žiadosť odsúdeného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka súd zamietol. Rozhodnutie o povolení obnovy konania nadobudlo právoplatnosť po tom, čo prokurátor a odsúdený sa po vyhlásení tohto rozhodnutia vzdali práva na podanie sťažnosti. Uznesením Najvyššieho súdu SR z 08.04.2025, sp. zn. 1Tostš 2/2025, bola zamietnutá sťažnosť odsúdeného Miroslava Abraháma proti rozhodnutiu o väzbe.

Dňa 24.04.2025, 16.05.2025 a 23.10.2025 súd podľa § 404 odsek 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) pokračoval v hlavnom pojednávaní na podklade pôvodnej obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2013, č. k. : VII/1 Gv 221/11-885, pri existencii právoplatného rozhodnutia o vine z rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2013, č. k. PK-2T/14/2013-13494, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2To 9/2014, pre zločin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d), odsek 4 písmeno b) Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie zamerané na výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení.

Spis Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/9/2017 poskytol súdu dôkaz o tom, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 31. marca 2025, č.k. : PK-2T/9/2017-1206, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 21. októbra 2025, sp. zn. 2To 5/2025, bol obžalovanému H. C. (ďalej „obžalovaný“), po právoplatnom povolení obnovy konania vo výroku o treste a ochrannom opatrení v prospech ods. C.H. v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/9/2017 uložený podľa § 189 odsek 4 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, s použitím § 34 odsek 4, § 39 odsek 1, odsek 5 per analogiam, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov. Podľa § 48 odsek 5 Trestného zákona per analogiam sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení nadväzoval na právoplatný výrok o vine z rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo dňa 24. júla 2017, č. k. : PK-2T/9/2017-418 v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (v bode l. 1./), pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti z časti dokonaný v bodoch II. 2./, 3./, 4./ podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) ods. 4 písm. a), písm. c), za použitia § 138 písm. b) a § 141 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30.06.2016, z časti v bodoch II 5./, 6./, 7./, 8./, 9./ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a). ods. 3 písm. c) ods. 4 písm. a), písm. c), s použitím § 138 písm. b) a § 141 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30.06.2016 (v bodoch II. 2./, 3./, 4./, 5./, 6./, 7./, 8./, 9./), pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 7 s použitím § 138 písm. b) a § 141 písm. a) Trestného zákona (v bodoch II. 2./, 3./, 4./, 5./, 6./, 7./, 8./, 9./) a pokračovací obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a), § 140 písm. c) a § 141 písm. a) Trestného zákona (v bodoch II. 10./, 11./, 12./).

Za účelom posúdenia osoby obžalovaného, jeho správania a možnosti jeho nápravy si súd vyžiadal hodnotenia z nápravno-výchovných ústavov, v ktorých obžalovaný vykonával väzbu a trest odňatia slobody.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok zo dňa 27.02.2025 (č.l. 16622-16624 zv. 57), v ktorom obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vyplýva, že obžalovaný plnil povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiaval formou korešpondencie, telefonovania a návštev s blízkou rodinou. Z dostupných informácií vyplynulo, že kontakt udržiaval s manželkou, deťmi, otcom, bratom a známymi. Tieto vzťahy boli ústavom hodnotené ako plnohodnotné a pre obžalovaného povzbudzujúce a prospešné. Voľný čas trávil aktívne a zmysluplne, pravidelne sa zapájal do osvetových a záujmových činností. Bol zaradený na viacerých pracoviskách, k práci pristupoval zodpovedne, zverené pracovné úlohy plnil. V rámci interpersonálnych vzťahov medzi ním a ostatnými odsúdenými neboli zistené nedostatky. Bol ochotný vykonávať práce aj nad rámec svojich povinností. Počas výkonu trestu bol 13 x disciplinárne odmenený za výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Obžalovaný sa snažil plniť svoje povinnosti a naďalej prejavoval snahu plniť požiadavky, ktoré boli na jeho osobu vo výkone trestu kladené.

Zo skráteného výpisu klienta súd zistil, že väzba obžalovaného začala plynúť dňa 31.07.2013 v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/14/2013 a plynula do 26.11.2014. Následne nastúpil do výkonu trestu a po obnove konania na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tost/48/2024 zo dňa 17.12.2024 bol opäť vzatý do väzby, ktorú vykonával do 15.01.2025, kedy nastúpil výkon trestu v predmetnej trestnej veci (sp. zn. PK-2T/14/2013). Od 24.07.2017 do 17.12.2024 vykonával súhrnný trest v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/9/2017.

Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, kam bol obžalovaný dňa 13.03.2025 dodaný na výkon väzby, dňa 23.04.2025 hodnotil obžalovaného priaznivo s poukázaním na to, že výkon väzby možno označiť za bezproblémový, vystupovanie a správanie voči osobám, s ktorými prichádza do kontaktu je na požadovanej úrovni, v osobných veciach a na cele udržiava poriadok a čistotu. V rámci disciplinárnej zodpovednosti nie sú evidované disciplinárne tresty ani odmeny. V rámci vychádzok vykonáva športovú činnosť a využíva možnosť kontaktovania sa s blízkymi osobami prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania. Venuje sa čítaniu kníh, sleduje televíziu, venuje sa športu. Pracovne nie je zaradený z dôvodu nedostatku pracovných miest pre obvinených. (č.l. 16 425-16 427 zv. 57. Obsahovo zhodné hodnotenie je i z 25.09.2025 (č. l. 17014 - 17016 zv. 60)

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že okrem rozsudkov v zmieňovaných trestných veciach vedených na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/14/2013 a PK-2T/9/2017, nie sú zaznamenané ďalšie odsúdenia H. C.Á.. Z výsledku lustrácie na Generálnej prokuratúre SR sa zistilo, že trestné stíhanie vedené proti obžalovanému na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-4T/9/2017 dosiaľ nie je právoplatne skončené.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2025 súd pristúpil k výsluchu obžalovaného, ktorý sa vyjadril, že ľutuje spáchanie skutkov, ktorých sa dopustil. Súd žiadal o upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na právoplatný rozsudok vo veci sp. zn. PK-2T/9/2017 s prihliadnutím na plynutie času a na to, že pred spáchaním skutkov viedol riadny život. Poukázal na to, že od spáchania skutkov uplynula doba 17 rokov a hodnotenia z nápravno-výchovných ústavov svedčia o tom, že sa napravil a je pripravený rešpektovať všetky stanovené pravidlá. Zaviazal sa, že neporuší žiadne nariadenia. Uviedol, že vo výkone väzby žiadal o pracovné zaradenie, avšak žiadosti z dôvodu nedostatku miest pre obvinených nebolo vyhovené. Z príjmu mal zámer hradiť svoje záväzky, ktoré má voči 18-ročnej dcére; uviedol, že je povinný platiť nájomné za byt, ktorý dcéra užíva. V rámci resocializačného programu má povolený kontakt s osobami, ktoré majú pozitívny vplyv na jeho resocializáciu. V kontakte je s deťmi, so svojim otcom a zvyškom rodiny. Na otázky k osobným, rodinným a majetkovým pomerom odpovedal, že je rozvedený. V rámci výkonu trestu prepadnutia majetku mu bol speňažený všetok majetok, zostal mu 3-izbový byt na ulici Exnárova v Bratislave, ktorý vlastní v podiele 1. Speňažený bol dom v hodnote cca 700.000,- Eur a auto. Zo speňaženia majetku dosiaľ nedostal žiadne finančné prostriedky.

Ukladanie trestu po povolenej obnove konania musí vychádzať zo zásady priaznivejšieho trestného zákona (čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 49 Charty základných práv EÚ a čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv).

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 3 Trestného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, ochranné opatrenie sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď sa o ochrannom opatrení rozhoduje.

Podľa § 405 písm. b) Trestného zákona, ak bola povolená obnova konania nesmie byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa tohto ustanovenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne i na správanie sa páchatel'a po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne

aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenie škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu.

V pôvodnom rozsudku bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia majetku. Súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b, písmeno c) písmeno d), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona.

Z uloženého trestu obžalovaný vykonal 13 rokov 11 mesiacov a 8 dní.

Zákonné ustanovenie, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin najprísnejšie trestný, a to obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b, písmeno c) písmeno d), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, určovalo uloženie trestu odňatia slobody na 20 rokov až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

S ohľadom na skutkové okolnosti právoplatne ustálené rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 26. mája 2013, spočívajúce v tom, že obžalovaný neoprávnene sprostredkoval kúpu a predaj psychotropnej látky a spáchal čin ako člen nebezpečného zoskupenia, podľa novelizovanej právnej úpravy (Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) zákonným ustanovením, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, je § 173 ods. 5 písm. c) Trestného zákona, v zmysle ktorého je páchatel'ovi takého trestného činu možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 10 rokov do 25 rokov, prípadne trest odňatia slobody na doživotie.

Pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu z hľadiska toho, ktorý zákon je pre obžalovaného priaznivejší, bola popri platnosti zásady proporcionality a primeranosti trestu, pre súd rozhodujúca i doba, ktorá uplynula od spáchania trestných činov. Jedná sa o zásadnú okolnosť pri ukladaní trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Vezmúc do úvahy tieto skutočnosti, zohľadňujúc pritom, že od spáchania skutkov (15.11.2011) do rozhodnutia o treste uplynula doba takmer 14 rokov, pričom túto dobu nemožno počítať obžalovanému ani jeho obhajcom, súd vyhodnotil, že Trestný zákon účinný od 06.08.2024 je pre obžalovaného priaznivejší a naďalej trestnosť činu posudzoval a o treste rozhodoval podľa tohto zákona.

Podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 by sa obžalovanému aktuálne ukladal trest za trestný čin podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) ods. 5 písm. c) Trestného zákona prihliadajúc na to, že obžalovaný neoprávnene sprostredkoval kúpu a predaj. Zo skutkovej vety právoplatného rozsudku vyplýva, že ním obchodované množstvá omamnej a psychotropnej látky (metamfetamín a kokaín) sa pohybovali od 30 do 50 gramov za cenu 30 eur za 1 gram, resp. 100 kubíkov za cenu 30 eur za kubík. Podľa § 135 d písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa jednalo o značné množstvo psychotropnej látky presahujúce väčšie množstvo - nepresahujúce tisícpäťsto násobok nepatrného množstva, ktoré podľa prílohy č. 1 zodpovedá 0,2 g metamfetamínu a 0,3 g kokaínu. V danom prípade sa jednalo o 1233,3 násobok nepatrného množstva.

Teda obžalovaný sprostredkoval obchod s omamnou a psychotropnou látkou (metamfetamín a kokaín) v značnom množstve a spáchal čin uvedený v odseku 1 ako člen nebezpečného zoskupenia. Týmto ustanovením sa chráni záujem spoločnosti pred nelegálnym obchodom s drogami, ktorý má destabilizujúci vplyv na štát, hospodársky rozvoj a občiansku spoločnosť. Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal k významu chráneného záujmu, ktorého sa dotkol obžalovaný protiprávnymi konaniami i na spôsob spáchania trestných činov.

Obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti od roku 2005 do 15.11.2011, kedy došlo k jeho zadržaniu, a to viacpočetnými útokmi.

Za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 5 až 10 rokov. Toto ustanovenie chráni spoločnosť pred organizovaným zločinom vo forme zločineckých skupín. Nadväzuje na Dohovor Organizácie spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu z 15. novembra 2000, ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 2. januára 2004 (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky číslo 621/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov). V zmysle čl. 2 písm. a) tohto dokumentu sa pod označením „organizovaná zločinecká skupina“ rozumie štruktúrovaná skupina troch alebo viacerých osôb existujúca počas určitého obdobia a konajúca koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej závažných trestných činov alebo trestných činov ustanovených podľa tohto dohovoru na účely získania finančnej alebo inej materiálnej výhody priamo alebo nepriamo. Obž. C. bol súčasťou riadiacej zložky a rozhodovacej zložky na 2. stupni úrovne riadenia v hierarchickej štruktúre od doby vytvorenia skupiny v roku 2005 do 15.11.2011 koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami vydávaním ústnych pokynov, riadil členov výkonnej zložky vykonávajúcich činnosť na úseku obchodu s omamnými a psychotropnými látkami a na úseku tzv. ochrany pohostinských a reštauračných zariadení, z ktorých plynuli zločineckej skupine zisky, odovzdával vybrané peniaze hlavne zločineckej skupiny E. S..

Pri skúmaní spôsobu konania obžalovaného a miery jeho zavinenia vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno písmeno d), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona súd zistil, že obž. C. od presne nezisteného dňa v roku 2005 najneskôr do 07.09.2011 °koordinoval a organizačne zabezpečoval obchodovanie s omamnou látkou kokaín a s psychotropnou látkou metamfetamín, prostredníctvom inej osoby zabezpečil kokaín pre distribútora drog;

°určil predajnú cenu metamfetamínu na sumu 30,- Eur za jeden gram a určil výšku platby, ktorú predajcovia metamfetamínu koncovým užívateľom platili za oprávnenie predávať drogy pod značkou „J.“, a to v sume 5.000,- Slovenských korún (170,- Eur);

° na základe jeho poverenia a jeho pokynov H. L. na rôznych miestach opakovane odovzdával dilerovi metamfetamín najmenej po 50 gramov za cenu 1.600,- Slovenských korún za 1 gram, metamfetamín opakovane odovzdal dilerovi jednorázovo od 30 gramov do 50 gramov za cenu 30,- Eur za 1 gram a metamfetamín v množstvách po 100 kubíkov za cenu až 30,- Eur za kubík,

° raz mesačne preberal od L. takto získané peniaze, z ktorých 50 % mesačne odvádzal E. S.,

° od Z. C. prevzal 75.000,- Slovenských korún získaných predajom 50 v hodnote 1 gram za 1.500,- Slovenských korún,

° od Ľ. D. prevzal peniaze z predaja 50 gramov kokaínu v cene 70,- Eur za 1 gram.

Pri posudzovaní stupňa závažnosti spáchaných trestných činov súd vzal do úvahy, že obžalovaný sa dopustil jedného zločinu a jedného obzvlášť závažného zločinu, pričom trestnú činnosť páchal počas doby viac rokov. Táto doba je časovo ohraničená v skutku právoplatného rozhodnutia o vine pôsobením zločineckej skupiny (od roku 2005 do 15.11.2011).

Z pohľadu subjektívnej stránky ku všetkým podstatným zložkám trestných činov uvedených v rozsudku, ktorým bol právoplatne vyslovený výrok o vine, obžalovaný konal zavinene formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Pri posudzovaní osobnosti obžalovaného v smere jeho nápravy súd nanovo hodnotil osobné pomery obžalovaného, a to aj vo vzťahu k úseku jeho života po jeho odsúdení v pôvodnom konaní do časového momentu potreby ukladania nového trestu. V danom prípade ide o páchatel'a pôvodne právoplatne odsúdeného na dlhodobý trest odňatia slobody, z ktorého medzičasom už významnú časť vykonal. Zásadným dôkazom, z ktorého súd zisťoval osobné pomery obžalovaného v tomto období boli hodnotiace správy nápravovýchovných ústavov, v ktorých vykonal podstatnú časť pôvodne uloženého trestu. Na základe týchto správ súd posúdil komplexne správanie počas výkonu trestu, vrátane miery úspešnosti resocializačného procesu, ktorý má významný vplyv pre vyhodnotenie vhodnosti prostriedkov nového trestania páchatel'a z pohľadu druhu a výmery (novo) ukladaného trestu. V okruhu osobnostných faktorov za významnú okolnosť v prospech resocializačného potenciálu súd považoval vek obžalovaného (51 rokov) a jeho duševný stav nedotknutý chorobou, duševnou poruchou, ani závislosťou na užívaní omamných, psychotropných látok alebo alkoholu. Túto okolnosť možno považovať za primeranú garanciu, že sa tento priaznivý stav na strane obžalovaného do budúcnosti

nezmení. Už vykonaním časti trestu počas doby viac než 13 rokov došlo k eliminácii jeho sklonov k agresívnemu a impulzívnemu správaniu. Z hodnotiacich správ nápravno-výchovných ústavov i výpovede obžalovaného vyplýva, že obžalovaný sa správa nekonfliktne, prejavuje záujem o prácu, k práci pristupuje zodpovedne, čo bolo ústavom ocenené udelením väčšieho počtu odmien. Ústavný poriadok dodržiava, plní príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS, aktívne a zmysluplne trávi čas športom, štúdiom cudzieho jazyka atď. V okruhu spoločenských (sociálnych) faktorov za významnú okolnosť v prospech resocializačného potenciálu súd považuje udržiavanie sociálnych kontaktov s vonkajším prostredím formou korešpondencie, telefonovania a návštev s blízkou rodinou. Obžalovaný je v styku s dospelými deťmi, otcom a ďalšími osobami určenými ústavom v rámci resocializačného programu. Tieto vzťahy sú ústavom hodnotené ako plnohodnotné, pre obžalovaného povzbudzujúce a prospešné. Je preto nepochybné, že obžalovaný má potenciál na vytvorenie stabilného rodinného zázemia. Súčasťou zhodnotenia osobnosti obžalovaného je i posúdenie života a konania obžalovaného pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti. Súd zistil, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, na čo sa zo zákona prihlíada ako na poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j) Tr. zák.).

Súd mal v konaní po povolení obnovy rozhodnúť o novom treste. V pôvodnom konaní bol obžalovaný právoplatne odsúdený za predmetnú závažnú trestnú činnosť na trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 27. augusta 2025, sp. zn. 3To/6/2025, ktorým zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 10. apríla 2025, sp. zn. PK-2T/14/2013 vo veci obžalovaného H. L. a tomuto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, 3 mesiace a 11 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uviedol: „V prvej rovine odvolací súd zohľadnil, že obžalovanému pri novom ukladaní trestu je na prospech primárne zmena Trestného zákona, ktorá zmiernila trestnosť trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený v pôvodnom konaní, zásadným spôsobom - zníženie dolnej hranice trestnej sadzby za túto trestnú činnosť z pôvodných 20 rokov na aktuálnych 10 rokov, kde ide o významné zmiernenie trestania za rovnakú trestnú činnosť tým spôsobom, že ak pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov, v tom čase ukladaný blízko dolnej hranice trestnej sadzby, aktuálne vzhľadom na zmenu Trestného zákona (v prospech obžalovaného) by už predstavoval trest ukladaný v hornej polovici trestnej sadzby, blízko jej hornej hranice, z čoho možno usudzovať v retrospektívnom pohľade, že pokiaľ by bol v pôvodnom konaní o treste rozhodujúci súd v právnom prostredí umožňujúcom obžalovanému ukladať trest v súčasnosti, tak by zrejme k tak prísnemu (represívnemu) trestaniu ani v danom čase nedospel.“ (str. 17 odsek 1/ rozsudku NS SR z 27.08.2025, sp. zn. 3To/6/2025)

V pôvodnom rozsudku bol obžalovaným H. L. a H. C. za rovnaké trestné činy (podľa § 296 a § 172 ods. 4 Tr. zák.) uložený rovnaký úhrnný trest vo výmere 21 rokov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, prihládajúc na dobu 14 rokov, ktorá uplynula od spáchania trestných činov i na to, že už vykonaním časti trestu počas doby 13 rokov a viac ako 11 mesiacov došlo k eliminácii jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti, súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov a ochranný dohľad na 2 (dva) roky, ktorý už bol uložený obžalovanému H. C. skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 31. marca 2025, č. k. : PK-2T/9/2017-1206, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. októbra 2025, sp. zn. 2To 5/2025, a ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva, na ochranu spoločnosti a jeho nápravu považuje za dostatočný. Z týchto dôvodov upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42. Podľa úvahy prvostupňového súdu toto rozhodnutie zodpovedá zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'a, keďže vzhľadom na poznatky o živote obžalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody (aj výkonu väzby) obžalovaným už vykonaný dlhodobý a dostatočne prísny trest z časti splnil svoj primárny resocializačný účel i účel preventívny.

Rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti

ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje ako obvinenému, tak aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám oprávneným podať odvolanie, okrem prokurátora, plynie lehota spolu s obžalovaným. Rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného podať odvolanie jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.